

2019 m. SPALIO 13 d.

Sekmadienis, 28-a Eilinio laiko savaitė

Metai C

2 Kar 5, 14–17

Ps 98, 1.2–4

2 Tim 2, 8–13

Lk 17, 11–19

Įvadas

Kiekviena Eucharistija yra dėkojimas. Skaitant šiandienos liturgijos Evangeliją, sukrečia tai, kad tik vienas iš dešimties Jėzaus pagydytų raupsuotųjų sugrįžo pasakyti „ačiū“. Padėka Dievui – tai mūsų sielos išraiška, tai dvasinis veiksmas. Dėkingumu persmelktas tikėjimas skatina mus liudyti tikėjimą kitiems žmonėms. Kad galėtume iš visos širdies dėkoti Viešpačiui, prisipažinkime esą nusidėjėliai ir prašykime jo atleidimo.

Homilija

Jėzus leidžiasi į kelią. Kelionė – ilga ir lėta, todėl per ją įvyksta daug susitikimų, o jautrus dėmesys sutiktajam kiekvieną susitikimą paverčia svarbiu įvykiu. Ir štai dešimt raupsuotųjų, tikra skausmo ir nevilties bendruomenė, netikėtai išdygsta Jėzui prieš akis.

Vos tik juos išvydęs, Jėzus, nelaukdamas nė akimirkos, dar nė neišgirdęs jų skundo, trokšta juos pagydyti. Jo meilė skuba, nelaukia, pralenkia laiką, paankstina įvykius. Jėzus – mylintis ganytojas, kuris eina į dykumą ieškoti pražuvusios avies; tėvas, bėgantis pasitikti žingsniuojančio sūnaus. Žmogiškojo skausmo akivaizdoje išryškėja trys Kristaus veikimo aspektai: pamatyti, sustoti, paliesti, bent švelniu žodžiu.

Išvydus raupsuotųjų skausmą, norisi kuo greičiau padaryti gera: jie neturi daugiau kentėti nė akimirkos. Skubėkime ir mes mylėti – juk žmogaus gyvenimas toks trumpas! Tikra meilė skuba visada. „Eikite!” – tarė Jėzus. Beeidami jie pasveiko. Taigi pasveiko ne tuomet, kai atkako pas kunigus, bet dar eidami. Pasveikimas prasideda su pirmuoju žingsniu, kuris žengiamas, įtikėjus Jėzaus žodžiais.

Devyni raupsuotieji pagyja ir daugiau nieko apie juos nežinome. O dešimtas, paskutinis eilėje, samarietis, svetimtautis, sustoja, apsisuka ir sugrįžta atgal, nes nujaučia, kad jo pasveikimas atėjo ne iš kunigų, bet iš Jėzaus; ne dėl taisyklių ir apeigų laikymosi, bet dėl santykio su Išganytojo asmenybe. Pagydytas raupsuotasis neatlieka jokio ypatingo veiksmo: jis tik sugrįžta, šlovina Dievą, parpuola priešais Jėzų ant kelių, nuoširdžiai dėkoja ir užkrečia aplinkinius savo džiaugsmu.

Evangelija dar sykį mums kalba apie svetimtautį samarietį kaip apie tikėjimo pavyzdį: „Tavo tikėjimas išgelbėjo tave!”. Tikėjimas, kuris išgelbsti – tai ne žodinis išpažinimas, ne parengtos formuluotės, bet iš širdies kylantys veiksmai: sugrįžimas, džiugesio šūksnis, Jėzaus kojų apkabinimas. Po to prasideda liudijimas, misija. Po žodžių ateina veiksmai, skirti priartinti ir kitus žmones prie Dievo. Pasakojimo centre – tikėjimas, kuris išgelbsti. Visi dešimt raupsuotųjų įtikėjo Jėzaus žodžiu, pasitikėjo, leidosi į kelią ir buvo išgydyti. Bet tik vienas buvo išganytas. Viena yra būti pagydytiems, kita – būti išganytiems. Pasveikus užsiveria žaizdos, prasideda naujas gyvenimo pavasaris. Išganytas atrandi patį šaltinį, įžengi į Dievą, o Dievas įžengia į tave, ir sužydi visas tavo gyvenimas. O žiedai skleidžia aplinkui nuostabų savo aromata.

Visuotinė malda

Vad.: Eucharistijos metu Viešpats yra šalia mūsų. Kupini dėkingumo ir sūniškos dvasios, išsakykime Jam visos Jo trokštančios ir Jo besišaukiančios žmonijos prašymus.

Viešpatie Dieve, tu mus sutinki ir mus išganai, kaip sutikai ir išganei daugybę žmonių žemiškojo savo gyvenimo metu. Padėk mums Tave atpažinti ir Tau dėkoti, kaip darė dešimtas raupsuotasis.

1. Meldžiame Tave, Viešpatie, už visus žmones, kurie mums perteikia Tavo malonę ir liudija Tavo buvimą. Suteik mūsų ganytojams savo išminties, savo gerumo ir savo stiprybės. *Tave meldžiame: išklausk mus, Viešpatie.*

2. Meldžiame Tave, Viešpatie, už tuos žmones, kurie yra priversti bėgti iš savo namų, iš savo šalies dėl karo, persekiojimo, bado. Atverk mūsų širdis ir rankas, kad atjaustume ir būtume svetingi. *Tave meldžiame: išklausk mus, Viešpatie.*

3. Šį Ypatingąjį misijų mėnesį patikime Tau visus žmones, kurie yra pašaukti liudyti tikėjimą jaunajai kartai. Meldžiame Tave, Viešpatie, už tėvus ir ugdytojus. Padėk viso pasaulio misionieriams vertai vykdyti misijinę veiklą. *Tave meldžiame: išklausk mus, Viešpatie.*

Vad. : Pažvelk į mus, Viešpatie, meilingu savo žvilgsniu, pagydyk nuodėmės sužeistas mūsų širdis, sustiprink mūsų troškimą siekti gėrio ir išklausk mūsų maldas. Tu gyveni ir viešpatauji per amžius.